

Autor předložené práce si jakožto metafyzik všímá, že stvořený svět je charakterizován „inteligentními principy“. Jimi se „inspirovat“ nám umožňuje jednak dosahovat „lepších informatických výsledků“, a jednak v nich objevovat „otisk“ Božího působení. Obsahem práce je srovnání dvou „abstrakcí“: jedné z oblasti soudobé informatiky a druhé, jež je vlastní tradiční metafyzice. „Abstraktní reprezentace“ reality prováděná objektově orientovaným programováním (OOP) je srovnávána s ontologickou abstrakcí, kterou je charakterizován pohled na stvoření v díle Tomáše Akvinského.

„Modelování“ skutečností činěné v rámci OOP podle autora vede k překračování sféry pouhých technických procesů. Nejen filosofie, ale podobně prý též informatika se tak stává nástrojem teologie. „Zpětné“ poznání Boha při modelování stvořených skutečností může být nazýváno „reverzní inženýrství“.

Při snaze o řečnou komparaci k sobě autor přiřazuje pojmy OOP a pojmy metafyzické. *Třídy* odpovídají druhým substancím jakožto obecninám, *objekty* jednotlivinám, *atributy* objektu akcidentům. Adept bakalářského titulu se dopouští dílčích nepřesností, když např. Akvinského termín „akt“ chápe jako „dění“ (ačkoli jde obecně spíše o uskutečnění), když hovoří o kvantitě či kvalitě akcidentu nebo Aristotelovi přisuzuje metafyziku *bytí* namísto metafyziky *jsoucná*.

Mou zásadnější námitkou nicméně je, že autor k sobě příliš bezstarostně přiřazuje metafyzický zájem o *skutečnost* s programátorským zájmem o *užitečnost*, resp. o přínos pro uživatele. Dále autorovo vyzdvihování „otisků Boha“, ač vcelku smysluplně tematizuje inteligentní uspořádanost reality, působí přece jen dosti tápavě a vágně. Celkově bych práci vytknul přílišné, mnohdy samoúčelné pohroužení do oblastí informatiky na úkor filosofických aspektů.

Pozitivně hodnotím autorův originální postřeh, že různé modely reality, na jedné straně ontologicky deskriptivní a na druhé straně technicko-pragmatické, vykazují podobné struktury. Když k této obsahové přednosti připočtu dostatečně zvládnutou formální úroveň, **možu práci doporučit k obhajobě**. Navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

K formální stránce nicméně ještě připojím několik drobných upozornění. Práce obsahuje grafické a jazykové chyby. Číslo odkazující k poznámce je někdy zařazeno před, jindy však (správněji) po interpunkci. Neslabičné předložky zůstávají na konci řádku (aby se tak nedělo, měla by po nich vždy být tzv. pevná mezera). Místo „ratio“ píše student „racio“. Dopouští se nářečního zacházení s přivlastňovacími adjektivy, když tvoří obraty jako „Nielsenovo heuristiky“, „obeznámení [...] s Tomášovo metafyzikou“ (dva výskyty), s termíny Tomášovo metafyziky“, „srovnání Tomášovo metafyziky“ (to dokonce v nadpise!), „dle Tomášovo úvahy“, „podobnost OOP a Tomášovo metafyziky“ apod. (prozrazuje se snad tímto jevem autorův původ ze severního pohraničí?).

Na závěr s dovolím adresovat adeptovi bakalářského titulu tyto otázky:

- Je opravdu cílem OOP popisovat, resp. modelovat přirozenou realitu? Jestliže ne, proč OOP přiřazovat k metafyzice, která usiluje právě o toto?
- Jaký přesně vztah k Tomášově metafyzice mají svou povahou (konkrétně) Lindermayerův systém, neuronové sítě, evoluční algoritmy či UX design? (To jsem z textu práce dostatečně jasně nepochopil.)

V Praze 5. 6. 2024

ThLic. David Peroutka, Ph.D.